

LGTBI + ESPAINIAKO ELKARTE FEDEDUNEN SAREAK PROZESU SINODALARI EGINDAKO EKARPEN KOLEKTIBOA

Sinodoaren Idazkaritza Nagusiari:

Dokumentu hau sinatzen duten Espainiako LGTBI+ elkarte sinestunok ilusioz onartu dugu Sinodal Bidean parte hartzeko proposamena. Gure ustez, gonbidapen hau unibertetsala da eta, beraz, orain arte pastoralaren ertzetan baztertuak izan garenak ere hartzen ditu. Eliza osoarekin partekatu nahi dugu, Sinodalitatearen Sinodoa prestatzeko eskaintzen zaigun bidearen bitartez, Espiritu Santua gure LGTBI+ pertsonen errealitatean eta gure gurasoenean modu berezian agertzeko modua, gure aniztasunean adierazitako Jainkoaren maitasuna hartzeko aukera emanez. Era berean, Espiritu berak animatzen gaitu Elizari sinodoan zehar LGTBI+ pertsoneri dagokienez jada hasi diren jarreran eta doktrinaren beharrezkoak diren aldaketa batzuetan sakontzeko eskatzeko.

Prozesu sinodal honetan, kide garen Espainiako elizbarrutietako batek bakarrik eskatu du gurekin hitz egitea, eta beste hirutan harreman informalak izan dira. Beste batzuek, ordea, ez dute erantzunik eman, hitz egiteko beren ordezkariekin biltzea proposatu genienean. Hori gure eliz komunitatean bizi ahal izateko eta garena, sentitzen duguna eta nahi duguna adierazi ahal izateko zailtasunak eta arbuioa ere sarritan aurkitzen ditugula erakusten digun beste ebidentzia bat besterik ez da, eta horrek sufrimendu pertsonal, familiar eta komunitario handia eragiten du. Hala ere, gure aldetik, eliz elkarteko kide garenez, prest gaude eliz erakunde ezberdinekin hitz egiten eta zubiak eraikitzen jarraitzeko: parrokiak, elizbarrutiak, kongregazio erlijiosoak, mugimenduak.

Eliza sinodala bihotz zabaleko gizon eta emakumeek osatutakoa da, Ebanjelioaren poza iragartzen duen eliza, non denok elkarrekin ibiltzen garen. Jesusen Hitzaren indarrez mugitzen dan eliza: ni naiz Bidea, Egia eta Bizitza. Misericordia lehenesten duen Jainkoaren Eliza-Herria da, Espirituak eramaten uzteko prest dauden pertsonen osatua, "Elkarrekin ibiltzea" propioa sortuz, salbuespenik gabe, bazterketarik gabe. Tradizioa eta doktrina ez dira oztopo komunitatea egiteko.

Hala ere, badira LGTBI+ gizon eta emakume kristauetz osatutako taldeak, Elizako kide garelako aldarrikatzerako deliberrak gaudenak, eta, beraz, sinodaltasunaren bidera deituak. Gure bidelagunek jakin behar dute gure bizitza Jainkoak eskaintzen digun maitasunaren etengabeko esperientzia dela. Bekatuan gaudela esaten digute eta, horregatik, guk eta guk baino hobeto ez dugu ezagutzen zer den Aitaren maitasunean irautea. Iraindu eta jazari egiten gaituzte eta, horregatik, errukia eta barkamena ikasi ditugu.

Sinodaltasunaren bidea posible da soilik elkarrekiko entzutea eta elkarriketa zintzoa badago. Eliza entzute zorretan dago urrun, baztertuta eta baztertuta dauden kolektiboekiko, bereziki dibortziatutako pertsonen kiko eta LGTBI+ kolektiboak batzen dituen errealitatearekiko. Orientazio sexual edo genero-identitate desberdina duten pertsonak ez dira genero-ideologia apertatsuen ondorio. Giza izaeraren berezko eta berezko osagai gisa duen benetako existentzia biologika, psikologia, psikiatria, antropologia eta beste zientzia batzuetatik frogatuta dago, eta ez dio erantzuten nortasunaren heldugabetasun kaltegarri eta nork bere burua eragindu bati.

LGTBI+ pertsonak elkarrizketa lasai eta errespetuzko jarrerarekin gaude elizan. Hala ere, batzuetan bizi izan ditugun ulertezintasunak eta arbuio-egoerek eragin dute, ahal bada, gure fedea sendotzea eta elkarrizketarako borondate zintzo eta konprometituan irautea, elkartzetik, elkarrizketatik eta komunitetik eraikitzen den kristau komunitate osoarekin, aniztasunean batzen eta aberasten gaituenarekin.

Uste dugu, gainera, Jainkoak bete dizkigun dohain baliotsuen artean norberaren afektibitatearena dagoela, Jainkoa eta hurkoa maitatzeko dugun gaitasunaren isla. Horregatik, afektibitatearen eta fedearen arteko kontziliazio-ibilbideen adibide izan gaitezke, eta hala gara. Uste hori geure buruari, besteei eta gure eguneroko errealitatean hitz egiten dugun Jainkoari entzuteko prozesu sakon, heldu eta berezi batetik dator.

Elizan egiten dugun bidea baztertutako beste kolektibo batzuek lagundutako bidea da, eta, horregatik, ezin dugu ahaztu emakumeak Elizan duen papera. LGTBI+ pertsonak haien ondoan bidea egiten ari gara. Hala ere, ezin dugu errealitatea ukatu, ezta ukatu nahi ere, benetako eliz elkarrizketa hasteko beharrezkoa baita. Bateatu guztiok Elizaren parte gara, eta Jesukristok berak eskatzen deusku elkarrekin ibiltzea. Jesusek Bidea, Egia eta Bizitza bezala aurkezten dau bere burua. Baina, egia esan, Mesiasak markatutako bide horretan lehenatasunak, ukatutako eskubideak eta ageriko bazterketak daude. Eskaintzen den irudia doktrina eta tradizioa markatzen dutenek bereganatu zuten bide batena da; eta Jainkoaren gainerako herriak zeharkatzen dituen bidezidor paraleloak zulatu zituzten, Elizaren parte sentitzeko ia aukerarik gabe.

Batzuetan iruditzen zaigu LGTBI+ pertsonak pastoralgintzan ikusezinak garela. Ematen du ez garela existitzen ez homiletan ez pastoral agerpenetan, zenbait kasutan izan ezik, ez baitira hain positiboak izaten. Neurtzeko makila bikoitz bat esperimentatzen dugu, eta hori ez da onargarria. Era askotako presioak bizi izan ditugu: pastoral, lanekoa, familiakoa, enkargu bat, lan bat eta are pastoral misio bat bertan behera uzteko gure izaeragatik.

Gure errealitatea bazter utzita dago berariaz, eta, izan ere, ohituta gaude Elizaren mugetan kokatzen. LGTBI+ kolektiboa, dibortziatutako pertsonak edo ministerioa ezkontzeko utzi zuten pertsona kotsakratuak, eta, jakina, emakumea, ordenaren sakramentuaren tradizioak aldentuta; beraz, Elizak erabakitzeko duen gaitasuna gizonarena baino txikiagoa da.

Heriotza PROFETIKO baten falta sumatzen dugu. Beste errealitate batzuk (emakumeak eta etorkinak) ofizialki babesteko eta salatzeke adierazpenak dauden bezala, ahaztu egiten da LGTBIFOBIA, NBEk ezartzen duen bezala, giza eskubideen beste urraketa bat dela. Errealitate hori espetxe-zigorrera kondenatzen den munduko 70 herrialdeetatik ihes egiten duten LGTBI+ pertsonak ikusezin bihurtzen dituzte, baita bizitza salbatzeko asiloa eskatzen duten pertsona guztiei heriotza-zigorra aplikatzen zaien 5 herrialdeak ere. Isiltasun hori bidegabekeriaren mingarria eta konplizea da.

Gure bidelagunek jakin behar dute LGTBI+ errealitatea tradizionalki ikusezin bihurtu eta kondenatua izan dela, bizitza bikoitz faltsu bat bizitzera behartuz, geure buruari uko eginez, Elizaren eta bere egituren barruan onartuak sentitzeko. Jainkoak bere seme eta alaba gisa eman zizkigun talentuak lurperatuta edukitzera behartu gintuzten, zerbait txarra balira bezala, Jainkoarengandik bertatik datozen arren.

Arbuio-esperientzia horren ondorioz, LGTBI+ kolektiboak – Eta urrun dauden beste errealitate batzuek – Eliza utzi du, baita askoren apostasia ere. Jarrera hori doktrina-dokumentuen planteamendu intransigentetik dator (Sexu-etikari buruzko zenbait gairi buruzko adierazpena, Fedearen Doktrinarako Kongregazio Santua, 1975/12/29) eta 1986tik; Eliza katolikoko gotzainei homosexualei arreta pastoral emateari buruzko gutuna, Fedearen Doktrinarako Kongregazioa, 1986/10/1). Dokumentu horiek 2358. zenbakiari buruzko ikuspegi ez-errealista jasotzen dute, eta 2357. zenbakiei buruzko zehaztapenak emango dizkiete.

Erakundeen arteko elkarrizketa-ahaleginak, salbuespen batzuetan izan ezik, ikusezinak izan dira azkenean, eta diskrezioa eskatu digute, tokiko elizan eragin txikia edo eraginik gabea izan dutelarik. LGTBI+ pertsonen osatutako familien errealitatea ere errealitate ikusezina da, eta, batzuetan, gure seme-alaben sakramentuak eskuratzea (bataiatutako leial orooren eskubidea dena) aurkitzen dugun ministroaren jarrera «onenistaren» mende dago.

Gauza bera gertatzen da prostituzio-egoeran dauden emakume trans-ekin, ez baita sartzen batzuek «marjinatu» deitzen dutenaren eliza-kategoriaren barruan. Oro har, transen multzoak Elizarekiko harremanaren historian adierazten du ministroen batek arbuio, sufrimendu edo ulertezintasun egoeraren bat izan duela, eta ez bere izaerarekiko iseka eta errespetu falta. Bisexualitatearen eta intersexualitatearen errealitatearen onarpena, besterik gabe, ez da kontuan hartzen elizaren eremuan.

Zailtasun horiek gorabehera, Eliza Ama bat nahi dugu, alaba gisa tratatzeko prest dagoena, elkar ezagutzeko eta gorrotoa sortzen duten aurreiritziak ezabatzeko asmoz hurbilduko dena.

Elkarrizketarako aukera aprobetxatzen dugu beharrezkotzat jo behar diren iradokizun batzuk egiteko, LGTBI+ kolektiboaren errealitatea Elizan ezartzeko bide gisa.

Horregatik guztiagatik, eta errespetu osoz, honako hau proposatzen dugu:

- **HARRERA ETA ERABATEKO INTEGRAZIOA.** LGTBI+ pertsonak benetan eta erabat hartu behar dira elizaren barruan, bataiatutako beste edozein pertsonaren baldintza berberetan. Ezin da beren parte-hartze osoa identitateari edo pertsonen arteko harremanari uko egitearen mende jarri. LGTBI+ pertsona bakoitza beste kide bat bezala onartu behar da, ordezkazina, Kristoren gorputz mistikoa osatzeko, Jainkoak maite duen bezala, bere aniztasunaren oparia, Elizaren herrian integratua. Bataiatu guztien arteko erabateko komunioaren ideala lortzea eskatzen dugu, non aniztasunaren errealitatea eliz esparru guztietan presente egongo den. Jakin badakigu LGTBI+ pastoral honen benetako esperientziak gertatzen ari direla, eta premiazkoa iruditzen zaigu pastoralgintzan irizpide komunak ezartzea, txandakako arduradunaren arbitrariorotasuna saihesteko.
- **ELIZAREN HAUSNARKETA.** Eliza Katolikoko gure artzainak LGTBI+ errealitatera hurbiltzeko hausnarketa lasai bat egitera gonbidatzen ditugu. Horrela, Eliza erreferente morala izango litzateke pertsona guztien maitasun-harrerarako, Fratelli Tutti gonbidatzen gaituen adiskidetasun sozialaren antzera.
- **DOKTRINA.** Harrera eta integrazioa erabatekoa izan dadin, doktrinaren alderdi batzuk berrikusi behar dira LGTBI+ pertsonen dagokienez. Kristautzat, azken eta erdiko erreferentzia Ebanjelioa da. Askotan, Jesus bera agertzen da laguntza bila hurbiltzen zaion pertsona bakoitzari harrera egiten: samariarra, adulteroa, seme oparua, zenturioia. Eliza Katolikoaren Katiximaren baieztapena, objektiboki desordenatua den joerari buruzkoa,

berrikusi eta ezabatu egin beharko litzateke, egungo ezagutza zientifikoen eta egungo errealitate sozialaren argitan; izan ere, Elizarengandik urruntzea eragiten dute eta pertsona horiengandik diskriminazioa eragiten dute. Gaitzespen-ildo horretan bertan baieztapenak egiten dituzten eta baieztapen horren oinarrian dauden beste dokumentu batzuk berrikusi beharko dira. Horretarako, genero-hausnarketarako talde bat sortzea eskatzen dugu, erakunde unibertsalagoetatik abiatuta, hala nola Vatikanotik, non gure taldeek osatzen duten aniztasun aberatsetik (psikologoak, hainbat arlotako profesionalak, teologoak) gure ekarpenarekin, lanarekin eta hausnarketarekin laguntzeko konpromisoa hartzen dugun. Talde hau nazioko eta elizbarrutiko esparruetan sar daiteke.

- **HARRERA FAMILIETAN.** Elizak familiei laguntza eta prestakuntza eman behar die; izan ere, gure errealitatean ezagutu dugu, tristuraz, LGTBI+ seme-alabak zituzten familia kristauek baztertu egiten zituztela haien sexu-aniztasuna ezagutzean. Eliza Unibertsala lehenik eta behin etxeko elizan agertzen da, bere kide guztien maitasunezko harrera osoaren lehen agerpen nabarmena izan behar duena, orientazio edo identitate sexuala alde batera utzita, beren errealitatea testuinguru familiarrean erabat deskubritu eta bizi ahal izan dezaten. Gure Elizari eskatzen diogu etxeko eliza familiar hauek aktiboki laguntzeko, bere kide guztiak har ditzaten Jainkoak bere seme-alaba guztiak hartzen gaituen maitasun berarekin. Amoris Laetitia delakoaren 250 zenbakia kontuan hartzea, errespetatzea eta elizbarrutietan ezartzea eskatzen dugu.

SAKRAMENTUETARAKO SARBIDEA. Sakramentuen teologia aztertu behar dugu premiaz, elizako pastoral bizitzan dabezan inplikazioengatik, sakramentu-bizitza fedearen jakia delako, alkarte osoarentzat. Harrera osoaren eta diskriminaziorik gabekoaren adierazpen komunitarioa dira. LGTBI+ pertsonak elizako gainerako kideen baldintza berberetan eskuratu behar dituzte sakramentuak, bereziki misio edo zerbitzuko sakramentuetan: ordena eta Ezkontza. Esperientzia dugu haien bizi-testigantzak modu bakar eta ordezkazinean aberasten duela fede komunitarioko bizitza.

- **PARROKIETAKO ETA KOMUNITATEETAKO HARRERA.** Harrera eraginkorra izan dadin eta ez dadin atzeratu, komeni da parrokiek eta komunitateek LGTBI+ pertsonen onarpena eta integrazioa bultzatzea, komunitatea sentsibilizatzeko jarduerak sustatuz, komunitate-bizitzan integratzea ahalbidetzeko. Arduradunek arreta berezia eskainiko diote pertsona horiei eta haien inguruneari, zoritxarrez, gatazka iturri izaten baitira familien baitan. Ildo beretik, Franciscok adingabeak babesteaz gain, LGTBI+ haur eta nerabeak babesteko eta laguntzeko bermea eskatzen dugu, fedean hazi ahal izateko, baita gainerako adingabeak bezalako ingurune seguru batean ere.

- **HEZKUNTZA.** Elizaren hezkuntza-dimentsioak, katekesi-jardueraren eta irakaskuntzako erakunde katolikoen bidez, LGTBI+ errealitateari buruzko gogoeta sartu behar dau prestakuntza-programen barruan, baldintzarik gabeko onarpen- eta harrera-ikuspegiarekin. Gainera, ikastetxe katolikoei ingurune seguruak deklaratzeko aukera proposatzen diegu, eta argi eta garbi eta publikoki adierazten dugu edozein gorroto-delituren aurka daudela, eta horien artean dago LGBTIFOBIA.

Gainera, hezkuntza afektibo-emozionaleko programak ezartzen jarraitzea proposatzen dugu mintegietan eta nobiziatuetan. Arlo honetan ministro orekatuak izatea funtsezkoa izango da bide bateratuko eta onarpeneko prozesu bat egiteko.

• **IKUSARAZTEA.** LGTBI+ pertsonak Elizaren barruan dagoz, apaizak, sagaratuak eta sagaratuak, laikoak parroketan eta eliz mugimenduetan. Hala ere, horietako askok ezkutuan bizi dute beren sexu-orientazioa edo identitatea, batzuk ez direlako gai hura ezagutzeko eta onartzeko, beste batzuk, aitortuta, komunitateari agertzeko beldur direlako. Direnak etengabe ezkutatzek zauri bat eragiten die, eta komunitatean duten bokazioa erabat bizitzeari uzten dio. Ikusgarritasuna erraztu behar dugu, beren errealitatearekin bat egin dezaten, beren komunitateak barrutik eralda ditzaten eta kanpoan geratzea erabaki edo behartu zituztenen harrera erraztu dezaten.

• **BARKAMENA ESKATZEA.** Elizari gonbidatzen diogun harrerak berekin dakar urte askotako arbuio eta diskriminazioa aitortzea, eta horrek samin eta barne-haustura ondorio latzak dakartzkie Elizaren barruan sartuta zeuden LGTBI+ pertsoneri. Barkamena eskatu behar dugu publikoki, Eliza Unibertsalaren esparrutik partikularrera eta parrokia bakoitzetik, Jainkoak modu ezberdinean maite dituen baina bere Elizak arbuiatzen dituen hainbat pertsonari eragindako kalteagatik.

Guztiori geratzen zaigu lanean jarraitzea maite dugun Elizaren baitan, non Jesus ezagutu dugun, erabat inklusiboa dena, gero eta abegikorragoa izan dadin. Jainkoak nahi beza talentuak, sexualitate eta genero-identitate desberdinak dituzten fededunei oparituak, ugaltzen jarrai dezatela, gure artzainen laguntzarekin haien Erreinuaren zerbitzura jartzeko.

Ibilbide komunitario honetan Espirituak gida gaitzala eskatzen dugu, eta Elizako kide bezala horretan laguntzeko aukera eskertzen dugu.

Sinatzaileak:

- o **Associació Cristiana de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals - ACGIL (Catalunya)**
- o **BETANIA LGTBI+ - Bilbao (Euskadi)**
- o **CHRISMUR Cristianos LGBTQI+ (Región de Murcia)**
- o **CRISMHOM Comunidad cristiana LGTBI+H. Asociación de diversidad sexual e identidad de género (Comunidad de Madrid)**
- o **CRISTIANOS TRANS (España)**
- o **Espacio de diversidad LGTBI - CVX-San Ignacio-Valencia (Comunitat Valenciana)**
- o **Grupo de Espiritualidad «La Casita»- Santa Cruz de Tenerife (Islas Canarias)**
- o **Grupo de Fe Y Espiritualidad - FELGTTBI+ (España)**
- o **ICHTHYS Comunidad y Asociación de Cristianas y Cristianos LGTB+H de Sevilla (Andalucía)**
- o **M.H.C. Nueva Magdala (Comunidad de Madrid)**
- o **PADIS Canarias (Islas Canarias)**
- o **PADIS+G Sevilla (Andalucía)**